

Til:

Udvalget vedr. dobbelt medlemskab

Forfatter:

Evaluerings- og udviklingskonsulent Jais Poulsen – analyse og afrapportering

Vidensmedarbejder Karen Marie Sø Leth-Nissen – udtræk og behandling af tal fra Danmarks Statistik

Dato:

23-02-2025

Dokumenttype:

Rapport-bidrag

Rapport-bidrag

Indvandrere og efterkommere – tal, tendenser og arketyper

Indhold

1.	Indledning.....	3
2.	Konklusion.....	3
3.	Demografi – indvandrere og efterkommere i tal	4
4.	Udviklingen i religiøsiteten i Danmark og dobbelt medlemskab.....	5
5.	Indvandreres tilknytning til folkekirken og dobbelt medlemskab	7
6.	Bilag 1 – Demografi – indvandrere og efterkommere i tal	10
7.	Bilag 2 – Udviklingen i religiøsiteten i Danmark	21
8.	Bilag 3 – Indvandreres tilknytning til folkekirken.....	23

1. Indledning

Nærværende dokument indeholder FUVs vidensinput til *Udvalget vedr. dobbelt medlemskab* til brug for rapport til biskopperne. Opdraget har været at skabe et kortfattet vidensbidrag til brug for beslutningstagning om dobbelt medlemskab. Dokumentet indledes i kapitel 2 med en konklusion i bulletform. Herefter angives i kapitel 3-5 vidensbidrag om demografi, udvikling i religiøsitet og indvandreres tilknytning til folkekirken. Afslutningsvist følger tre tilhørende bilag med tal, grafikker og indblik i data fra analyse.

2. Konklusion

FUVs analyse af tal, tendenser og arketyper blandt indvandrere og efterkommere peger på følgende konklusioner:

- *Demografi – indvandrere og efterkommere i tal* – analysen viser, at antallet af indvandrere og efterkommere næsten er fordoblet over de seneste 16 år og at medlemsprocenten af folkekirken blandt indvandrere og efterkommere i samme periode er faldet fra 16 % til 9 %. Samtidig kommer indvandrerne og efterkommerne fra mange forskellige lande. Der er derfor god grund til at arbejde med bred inklusion af indvandrere og efterkommere i folkekirken – herunder fx ved igennem åbning for dobbelt medlemskab at være mere inviterende. Bredden af oprindelseslande taget i betragtning peger desuden i retning af et behov for at være bredt inviterende i forhold til mange kulturelle og religiøse udgangspunkter.
- *Udvikling i religiøsitet i Danmark* – Udviklingen i religiøsitet er over de seneste mange årtier bevæget sig imod øget individualisering af religiøsitet og af processen om at skabe sin religiøse identitet igennem livet. Ind i denne individualiserede forståelse af religiøsitet hos mange danskere, vil en åbning for muligheden for dobbelt medlemskab være en naturlig frihed til at være på den religiøse opdagelsesrejse, mange er på igennem livet. Det vil fra denne vinkel blive en form for institutionalisering af en åbenhed for kompleksiteten i de religiøse tanker og trosforestillinger, som mange bærer rundt på og derved formentlig også gøre den åbne samtale mellem præst og medlem nemmere at træde ind i for nogen. En følelse af at kunne få lov at være dét, man nu er lige nu i livet, i mødet med folkekirken. Dette behov deles af både etniske danskere og af indvandrere og efterkommere og taler for en så inklusiv tilgængeliggørelse af muligheden for dobbelt medlemskab, som muligt.
- *Indvandreres tilknytning til folkekirken* – Indvandrere og efterkommere lever ofte i en dobbelt religiøs og kulturel udspændthed mellem dét, de kommer fra i deres hjemland, og dét, de lever i her i Danmark i dag. Det handler både om nationale, kulturelle og religiøse rødder – det man er vokset op i og er bundet sammen med igennem familieband, sprog, kultur og kristne fælles forståelser. For mange indvandrere og efterkommere er det derfor i praksis ikke muligt at opgive medlemskabet af hjemlandskirken eller af den migrantmenighed¹, som de er en del af her

¹ Begrebet migrantmenighed benyttes i tråd med Folkekirkens Migrantsamarbejdes definition: "Den mest brugte betegnelse for kristne menigheder med en anden sproglig og kulturel herkomst end dansk. Definition omfatter alle slags kirkesamfund, både protestanter, katolikker og ortodokse. I 2009 gennemførte Folkekirkens mellemkirkelige Råd, Kirkernes Integrations Tjeneste og Tværkulturelt Center en kortlægning af migrantmenigheder i Danmark, hvor følgende definition blev vedtaget: "Ved migrantmenighed forstås en kristen menighed på mindst 10 voksne, der jævnligt holder gudstjeneste eller lignende på et andet sprog end dansk ved en præst/leder, der ikke er født i Danmark." Denne definition bliver stadig brugt, men udfordringerne ved den er blevet tydeligere med tiden, fx i forhold til internationale menigheder, hvor præsten er efterkommer eller har dansk oprindelse. Når det er muligt, taler vi hellere om "menigheder med en anden sproglig og kulturel herkomst end dansk". Ofte vil det dog være en alt for lang betegnelse til at det er praktisk muligt, og derfor bruger vi det mere populære begreb migrantmenigheder." <https://www.interchurch.dk/migrantsamarbejde/viden-og-inspiration/vejledninger/begreber-og-definitioner-vedr-migranter>, tilgået 23/2-2025.

i Danmark for at melde sig ind i folkekirken, da de derved føler, at de frasiger sig en vigtig del af deres identitet. Mange indvandrere og efterkommere lever derfor i livslang tæt tilknytning til folkekirken uden dog i praksis at se sig i stand til at kunne blive lukket ind i at tage formelt ansvar for at tegne deres lokale kirke, selvom de gerne vil, da de ikke kan blive en del af et menighedsråd uden medlemskab. At åbne for dobbelt medlemskab vil tilgodese disse indvandrere og efterkommeres behov for og ønske om at tage fuldt del af den menighed, som de er en del af og vil sætte dem i stand til at lade den danske kulturelle og religiøse identitet vokse uden hindringer. Der er derfor set fra denne vinkel god grund til at åbne for dobbelt medlemskab og at være så inklusiv som muligt i denne åbning, da indvandrerne og efterkommere kommer fra mange forskellige kirkelige og konfessionelle baggrunde.

For mere udfoldede korte analyser se de nedenstående tre kapitler og evt. også de tilhørende bilag, hvor der gives et indblik i det bagvedliggende data.

3. Demografi – indvandrere og efterkommere i tal

Afsnittet bygger på tal fra Danmarks Statistik bearbejdet og analyseret af FUV. Se tal og diagrammer i det tilhørende bilag.

Antallet af indvandrere og efterkommere og i Danmark er fra perioden 2008 til 2024 steget fra ca. 498.000 til ca. 943.000 – en stigning på 89 %. I 2008 udgjorde indvandrere og efterkommere ca. 9 % mens de i 2024 udgjorde ca. 16 % af befolkningen. Indvandringen sker fra store dele af verden og 31 lande har vi set indvandring fra med mere end 10.000 personer. Indvandringen sker primært i hovedstadsregionen men spredt sig med betydelige antal over alle landets regioner. Alle landets regioner har i dag mere end 50.000 indvandrere og efterkommere blandt befolkningen. Hovedstadsregionen har hele ca. 450.000 indvandrere og efterkommere blandt befolkningen. I Region Nordjylland udgør indvandrere og efterkommere i dag ca. 10 % af befolkningen mens de i Region Hovedstaden udgør ca. 23 % af befolkningen. Indvandringen påvirker således befolkningssammensætningen betydeligt i hele landet. Med sig bringer indvandrerne en rigdom af forskellige sprog, kulturer og religiøse baggrunde, hvilket påvirker samfundet, civilsamfundet og også folkekirken.

Set fra et folkekirkeligt perspektiv medfører den øgede indvandring et behov for fokus på at invitere kristne indvandrere, som matcher folkekirkens teologiske bredde, inden for i fællesskabet. Samtidig øges også behov for et fokus på økumeni for de kristne, der kommer til landet fra andre konfessioner og religionsmøde for indvandrere med rødder i andre trossamfund. I relation til en diskussion om at åbne for dobbelt medlemskab af andre kristne trossamfund er det i denne sammenhæng især gruppen af kristne indvandrere, som er i fokus.

Men hvor gode er vi i folkekirken til at invitere de indvandrende kristne og deres efterkommere inden for i fællesskabet?

Det kan vi få en fornemmelse af, ved at se på udviklingen i antal af indvandrere og efterkommere i folkekirken. I perioden fra 2008 til 2024, hvor antallet af indvandrere og efterkommere er steget 89 % har antallet af indvandrere og efterkommere blandt folkekirkemedlemmerne været stabilt omkring 62.000. Det stabile medlemsantal dækker imidlertid over en nedgang i medlemmer blandt vestlige indvandrere og en opgang i antallet af medlemmer fra ikke-vestlige lande. Koblet med at indvandringen er stigende for begge grupper peger det i retning af, at især relationen til de nytilkomne vestlige indvandrere ser ud til at påkalde sig et behov for særligt fokus. For hvorfor omsætter den stigende vestlige indvandring sig ikke i flere medlemmer af folkekirken?

Udviklingen betyder, at andelen af indvandrere og efterkommere, som er medlem af folkekirken er faldet fra ca. 12 % til 7 % i perioden fra 2008 til 2024. Udviklingen tyder således på, at folkekirken i mindre og mindre grad formår at invitere de nye indvandrere og efterkommere ind i fællesskabet.

Faldet dækker imidlertid over forskelle både i forhold til oprindelse og om vi taler om indvandrere eller deres efterkommere. På landsplan var 2,8 % af indvandrerne fra ikke-vestlige lande og 3,4 % af deres efterkommere medlem af folkekirken. Til sammenligning var 12,1 % af indvandrerne fra vestlige lande og 19,6 % af deres efterkommere medlem. Tallene tyder således på, at den kultur og religiøsitet, som indvandrerne og efterkommerne bærer med sig fra hjemlandet, har afgørende betydning for graden af medlemskab.

Nedgangen i medlemsprocent blandt indvandrere og efterkommere kan skyldes mange forskellige forhold. Ét forhold, der kan være i spil, er at sammensætningen af indvandrere og efterkommere forandrer sig over tid, hvor der i perioder kommer mange nye indvandrere fra enkeltlande til. Som eksempler kan nævnes, at vi de senere år har fået mange ukrainere til landet, som flygter fra krigen dér og i en periode tidligere har fået mange indvandrere fra Syrien pga. krig dér. Alt efter disse indvandrende gruppers religiøse tilhørsforhold kan det påvirke hvor relevant folkekirken synes for de nye indvandrere og efterkommere. Det kan også være, at folkekirkens fokus på området, ikke matcher de indvandrende gruppers sammensætning eller ikke længere er ressourcemæssigt tilstrækkeligt til at skabe relevant kontakt til den markant forstørrede befolkningsgruppe.

Der kan være mange forklaringer, der spiller ind. Svarene findes ikke i statistikkerne, men ude i den levede kontakt til de nytilkomne. Det er dog tydeligt i statistikkerne, at folkekirkemedlemskabet ikke længere i samme grad som tidligere appellerer til indvandrere og efterkommere. Der er derfor god grund til at se på, hvordan folkekirken kan gøre det relevant, attraktivt og nemt for indvandrere, at blive en del af fællesskabet. Her kan en åbning af mulighederne for dobbelt medlemskab være én vej blandt flere til at være mere inviterende.

Selvom indvandringen påvirker hele landet, er påvirkningen nogle steder lokalt meget betydelig. Konkret var der i 2024 38 sogne fordelt i 12 forskellige provstier, hvor folkekirkemedlemsprocenten begrænser sig til halvdelen eller færre af befolkningen. Dertil kommer at 28 yderligere sogne ligger inden for fem procentpoint fra at andelen af ikke medlemmer overstiger andelen af medlemmer. Der ser dermed også ud til at være lokale områder, hvor et særligt styrket fokus på at forstå indvandrerne og efterkommerne og målrette det kirkelige arbejde naturligt kan tage udspring.

4. Udviklingen i religiøsiteten i Danmark og dobbelt medlemskab

I relation til en diskussion om dobbelt medlemskab er der også relevante udviklinger i religiøsiteten i Danmark, som med fordel kan tages med i betragtningen.

FUV foretog i 2020 en befolkningsundersøgelse, som mundedde ud i to bøger om religiøsitet og forholdet til folkekirken². Her svarede 4.109 personer på en lang række spørgsmål om folkekirke og religiøsitet. Ét af de spørgsmål, de fik stillet, var "Tilhører du et andet trossamfund ud over folkekirken?". Ordet 'tilhør' er i dette spørgsmål overladt til respondenterne selv at tolke, hvorfor det formentlig vil dække over alt fra et formaliseret tilhør i form af egentligt medlemskab af en religiøs organisation til

² Jais Poulsen, Astrid Krabbe Trolle, Maiken Friischman Larsen og Bjarke Schønswandt Mortensen: *Religiøsitet og forholdet til folkekirken 2020 – Bog 1 – Kvantitative studier*, Folkekirkens Uddannelses- og Videnscenter, København 2021 og Karen Marie Leth-Nissen, Jais Poulsen, Maiken Friischman Larsen, Tina Langholm Larsen og Emma Helena Glasscock: *Religiøsitet og forholdet til folkekirken 2020 – Bog 2 – Kvalitative studier*, Folkekirkens Uddannelses- og Videnscenter, København 2022.

mere følelsesbetonet eller overbevisningsmæssigt tilhør. I denne sammenhæng er især de, der valgte svarkategorien "Jeg tilhører også et andet trossamfund", særligt interessante, da de angiver både at være medlem af folkekirken og samtidig tilhøre et andet trossamfund. Svarene viser, at især de yngste voksne medlemmer af folkekirken relativt ofte føler et tilhør til et andet trossamfund. I gruppen af medlemmer mellem 18-23 år er det således ca. 5 %, der har tilhør til et andet trossamfund, mens det gælder ca. 4 % af aldersgruppen 24-39 år. Vi kan også se på tallene, at dette er mindre og mindre udtalt, når vi ser på de ældre aldersgrupper. I de ældste grupper, fra 66 år og opefter, var det således kun ca. 1%, som angav at have tilhør til et andet trossamfund ud over folkekirken. Selvom tilhør her kan være alt fra medlemskab til følelsesmæssig tilknytning, vil der formentlig være en del af disse medlemmer, som formelt set ifølge §2 stk. 2 i *Bekendtgørelse af lov om medlemskab af folkekirken, kirkelig betjening og sognebåndsløsning*³, ville kunne få deres medlemskab bragt til ophør med baggrund i dette dobbelte tilhørsforhold.

Tolkningen af disse tal besværliggøres af, at der ikke findes tidligere sammenlignelige tal. Det er derfor uklart, om der er tale om en bevægelse i religiøsiteten over tid mod større tilbøjelighed til dobbelt religiøst tilhørsforhold, eller om det drejer sig om livscyklus-relaterede forhold. Hvis der er tale om livscykliske forhold, kunne en forklaring være, at børn af forældre med tilhør til to forskellige trossamfund, måske i den tidlige del af voksenlivet føler et dobbelt tilhør og først hen igennem livet tager stilling til, hvor de føler, de hører til. Der er imidlertid andre fund fra bøgerne, som viser, at udviklingen i religiøsiteten i Danmark individualiseres over tid. Vi danskere læner os mindre op ad religiøse autoriteter i dag, end vi gjorde tidligere og anser det i øget grad for at være vores eget ærinde at forholde os til, hvad der religiøst giver mening for os. I de 84 livshistoriske interviews til bog 2, beder vi interviewpersonerne forholde sig til udsagnet "Jeg er medlem af folkekirken, men jeg tror på min måde". En stor del af de interviewede folkekirkemedlemmer fortæller, at de identificerer sig med udsagnet⁴. Samtidigt er der også bred enighed i at man skal give andre plads til at tro på deres egen måde, ligesom man ser sig i sin gode ret til at tro på sin egen måde. Den individualiserede tilgang viser sig også i nogle af interviewpersonernes tilgang til religiøs praksis og brug af kirken, hvor de understreger, at de bruger kirken på deres måde og ikke ønsker at leve op til en oplevet institutionel forventning om fx kirkegang eller andre formelle eller uskrevne konventioner. Der ses i forlængelse heraf også eksempler blandt interviewpersonerne på sammensatte trosforestillinger, hvor kristne tros-elementer kobles med tros-elementer fra andre religioner eller spirituelle strømninger, samtidig med at folkekirkemedlemskab føles rigtigt for dem.

Fundene underbygger andre danske forskeres arbejde. Fx kan nævnes Marie Vejrup Nielsen, institutleder på Institut for Kultur og Samfund, der i artiklen *Transformationer i Folkekirkekristendommen i Danmark i dag* fra 2009 formulerer en tese om, at officiel og uofficiel religion folder sig ud inden for rammerne af folkekirken i medlemskab med individualiseret trosindhold, hvilket også for nogen kan indebære medlemskab samtidig med at man afviser centrale kristne dogmer og udsagn⁵. Eller Iben Krogsdal, som i sin bog *De måske kristne* i sit konkluderende kapitel "De måske kristne i selvransagens tidsalder" stiller en række relevante spørgsmål⁶:

"Hvordan står det alt i alt til med kristendommen blandt folkekirkemedlemmer i Danmark i dag? Er de forandringer i folkekirkedanskernes opfattelser af deres livs dybere sammenhæng og af kirke og kristendom, der er blevet beskrevet i denne bog, udtryk for, at folkekirken er i krise, tiden af lave og kristeligheden hensygnende? Eller er de snarere udtryk for, at kristendommen findes og

³ LBK nr 622 af 19/06/2012

⁴ Bog 2, s. 208-210.

⁵ Nielsen, Marie Vejrup. 2009. "Transformationer i Folkekirkekristendommen i Danmark i dag". Religionsvidenskabeligt Tidsskrift, nr. 53. <http://ojs.statsbiblioteket.dk/index.php/rvt/article/viewArticle/1731>

⁶ Iben Krogsdal: "De måske kristne", Forlaget ANIS, København 2012.

leves på mangfoldige nye måder i en sekulariseret og psykologiseret tidsalder? [...] Skal man være inderligt bekendende, 'firetyvesyv-troende' for at være kristen? Skal man tro på noget ganske bestemt og ikke på noget andet?"

Spørgsmålene er ikke alle lette at besvare, men peger læseren i retning af Iben Krogsdals konklusion om at kristendommen leves mere mangfoldigt og sammensat i en tidsalder, hvor individualisering, sekularisering og psykologisering af den senmoderne tilværelse præger menneskers tilgang til religiøsitet.

Denne øgede sammensathed i den levede individualiserede religiøsitet hos danskerne og hos folkekirkemedlemmerne kalder på at være i åben samtale om tro, praksis og tilhørsforhold med udgangspunkt i den enkelte og på at give plads til at være sig selv og at føle sig velkommen, som man er, når man møder folkekirken, sådan at den åbne samtale om religiøsitet kan opstå uhindret. Det er dét, som den individualiserede religiøse forventer at kunne finde i folkekirken, når hun kommer dér.

Ind i denne individualiserede forståelse af religiøsiteten hos mange danskere, vil en åbning for muligheden for dobbelt medlemskab være en naturlig frihed til at være på den religiøse opdagelsesrejse, mange er på igennem livet. Det vil fra denne vinkel blive en form for institutionalisering af en åbenhed for kompleksiteten i de religiøse tanker og trosforestillinger, som mange bærer rundt på og derved formentlig også gøre den åbne samtale nemmere at træde ind i for nogen. Især vil det kunne være mærkbart for de 4-5 % af 18-39 årige, som fortæller, at de har et tilhør til et andet trossamfund ud over folkekirken, da nogen af disse ikke vil behøve at bekymre sig om formelt set at kunne miste medlemskabet af folkekirken.

5. Indvandreres tilknytning til folkekirken og dobbelt medlemskab

Evaluerings- og udviklingskonsulent Jais Poulsen fra FUV er pt. i gang med at undersøge god praksis i folkekirkens kontakt til indvandrere. Undersøgelsen fokuserer på indvandrere, som er kommet til landet, har fået kontakt til folkekirken og så enten har valgt at blive medlem eller at stå uden for medlemskab. Nogle af de foreløbige fund fra analyserne er relevante i forhold til diskussionen om dobbelt medlemskab, hvorfor de kort vil blive redegjort for her.

I bøgerne om religiøsitet og forholdet til folkekirken viser analyserne, at tilhørsforholdet til folkekirken baserer sig på fem kollektive identiteter⁷:

- Familien – et familiært fællesskab af personer, som man er knyttet til via slægt eller socialisering. Her er folkekirkerelationen knyttet til familiesfæren.
- Nationen – den identitetsmæssige sammenkobling af nation, stat, kirke og det at være en del af det danske folk.
- Kristendommen – det fællesskab, som kristendommen skaber i kraft af den trosmæssige samhørighed og de kristne grundværdier.
- Samfundsstrukturen – de samfundsmæssige strukturer individet er indlejret i og som rammesætter folkekirken som institution.

⁷ Karen Marie Leth-Nissen, Jais Poulsen, Maiken Friischman Larsen, Tina Langholm Larsen og Emma Helena Glasscock: *Religiøsitet og forholdet til folkekirken 2020 – Bog 2 – Kvalitative studier*, Folkekirkens Uddannelses- og Videnscenter, København 2022, s. 264. Og Jais Poulsen, Astrid Krabbe Trolle, Maiken Friischman Larsen og Bjarke Schønswandt Mortensen: *Religiøsitet og forholdet til folkekirken 2020 – Bog 1 – Kvantitative studier*, Folkekirkens Uddannelses- og Videnscenter, København 2021, s. 34-38.

- Lokalsamfundet – består af konkrete ansigt-til-ansigt-relationer i lokalsamfundet og kan også være en abstrakt identitet, hvor fællesskabet bygger på forestillingen om, at man er en homogen gruppe med noget til fælles.

Igennem 20 interviews med indvandrere fra 18 forskellige oprindelseslande og 15 interviews med nøglepersoner i folkekirkens arbejde med indvandrere, viser Jais Poulsens analyser (pt. ikke udgivet), at når indvandrere skaber tilhørsforhold til folkekirken, sker det med baggrund i de samme fem kollektive identiteter – se evt. i det tilhørende bilag for citater fra indvandrerne. Analysen viser, at selvom vi kommer fra forskellige lande med forskellige sprog, kulturer og kristne traditioner eller konfessioner, så har vi måske mere til fælles, end vi umiddelbart skulle tro.

Samtidigt viser analyserne, at indvandrere kommer til landet med tilhørsforhold til hjemlandskirker med baggrund i de samme kollektive identitetsstrukturer. Som en international præst i Danmark Ravi Chandran udtrykte det på konferencen *Midt iblandt os* i 2024:

”De har forladt deres land, men landet har ikke forladt dem.” [overs.]

I mødet med folkekirken opstår herved over tid en dobbelt identitetsdannelse, hvor indvandrerne fx igennem familieidentiteten har tilhørsforhold til den kirke, de er vokset op i og er en del af sammen med forældre og øvrig familie i hjemlandet, samtidig med at de er i gang med at bygge en familieidentitetsstruktur op om tilhørsforholdet til folkekirken med den familie de selv har stiftet her i Danmark. Et eksempel på det kan mødes i nedenstående citat:

”Jeg er blevet spurgt, om jeg ville være en del af menighedsrådet, men jeg tror lige nu, der er en regel om dobbelt medlemskab – jeg er en del af en kirke tilbage i Indien, så jeg kan ikke være en del af folkekirken. Jeg går i kirke, jeg er en del af det. Det næste ville være at lede kirken, men måske en dag ville det være muligt, og jeg ville overveje det. At blive i den indiske kirke fra min hjemby, jeg blev døbt, konfirmeret, det er mere en følelsesmæssig forbindelse, jeg har med kirken. [...] min familie er stadig en del [af kirken derhjemme], den er en del af min identitet.” [overs.]

– Indvandrer fra Indien, opr. lutheraner, ikke medlem, kommer flere gange om ugen i folkekirken

For indvandrerens her fra Indien ville det være et meget vanskeligt valg, at skulle melde sig ud af sin hjemlandskirke for at kunne blive medlem og dermed også kunne træde ind i menighedsrådet her i Danmark. Det ville skabe problemer i forhold til familien hjemme i Indien og det ville også være et træde ud af en del af hans kirkelige identitet fra sin opvækst. Han siger selv, at det ville være et umuligt valg at tage for ham.

Tilsvarende gælder også for nogle indvandrere i forhold til oplevelsen af at tilhøre en national identitet, et sprogligt fællesskab eller nogle kirkelige traditioner, som de har forankret enten i medlemskab af deres hjemlandskirke eller i tilhørsforhold til små migrantmenigheder her i Danmark, hvor de møder andre i samme situation som dem selv.

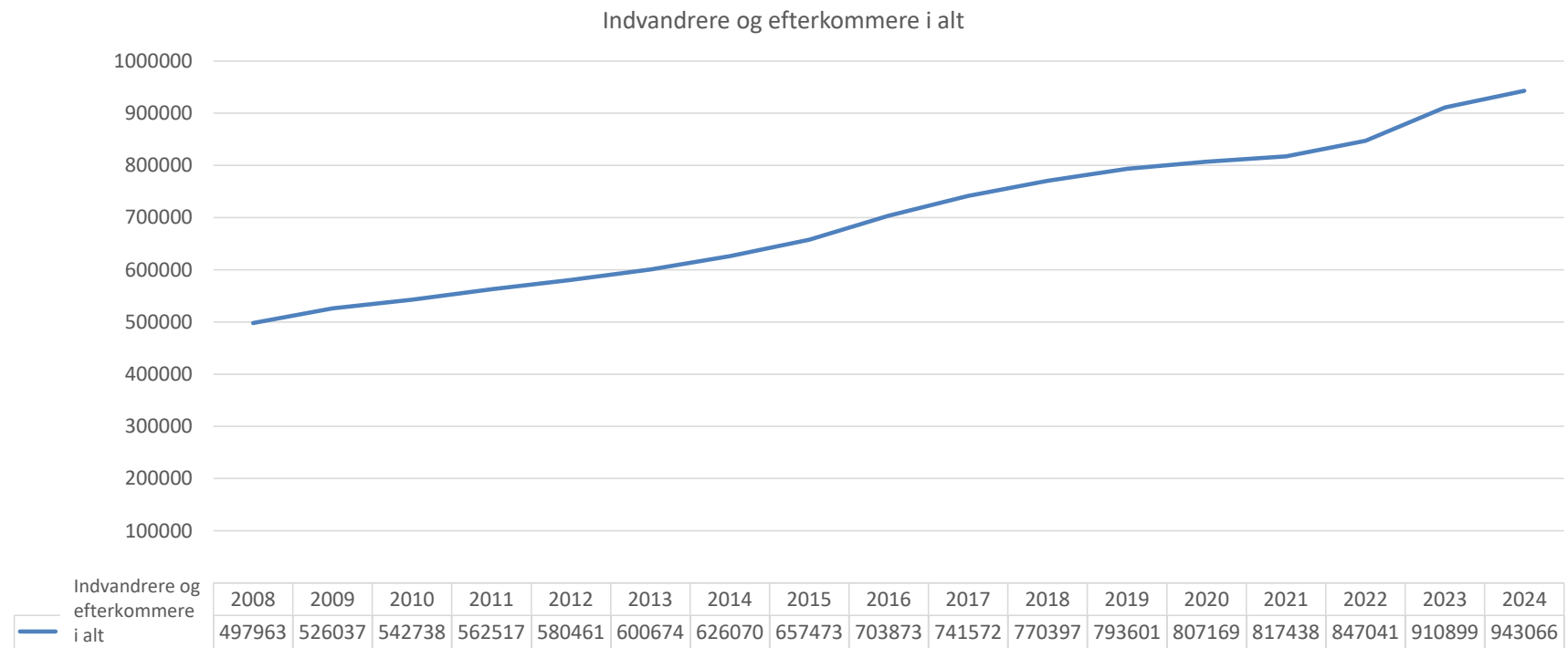
Dertil kommer, at nogle indvandrere har en tanke om, at vi alle er kristne og tror på den samme Gud, hvorfor de ikke kan forstå, hvordan det ikke er godt nok at være medlem ét sted. Tanken at skulle melde sig ud af den ene kristne kirke for at melde sig ind i den anden strider derfor imod hele deres kristne grundforståelse af deres tro og det at være kristen.

Analyserne viser således, at vi – måske nok utilsigtet – i praksis med den eksisterende lovgivning af de ovennævnte årsager forhindrer mange kristne indvandrere, som ønsker tættere tilhørsforhold til folkekirken, i at melde sig ind, da det bliver utænkeligt for dem af identitetsmæssige og kristne religiøse årsager. De forbliver derfor som følge af deres dobbelte identiteter - hvor de delvist har en fremvoksende dansk national og religiøs identitet og en oprindelig national og religiøs identitet – i et limbo, hvor de for manges vedkommende kommer tit i folkekirken, har en vigtig relation, finder deres religiøse fællesskab her i Danmark i folkekirken, men hvor de samtidig ikke kan blive medlem og derfor stilles uden for ansvar og muligheden for at være formelle medskabere af deres kirke. De nøjes derfor i praksis med at deltage og være drivende i dele af det kirkelige liv.

I forhold til en overvejelse over at åbne for dobbelt medlemskab, vil en sådan åbning kunne give mange af disse indvandrere en naturlig måde at vokse ind i den danske kulturelle og religiøse identitet uden at skulle frasige sig det, de kommer fra, og som er en vigtig del af dem. Ud fra disse indvandreres behov, vil en så bred åbning som muligt af mulighederne for dobbelt medlemskab også være motiveret, da de kommer fra mange forskellige baggrunde kirkeligt og konfessionelt.

6. Bilag 1 – Demografi – indvandrere og efterkommere i tal

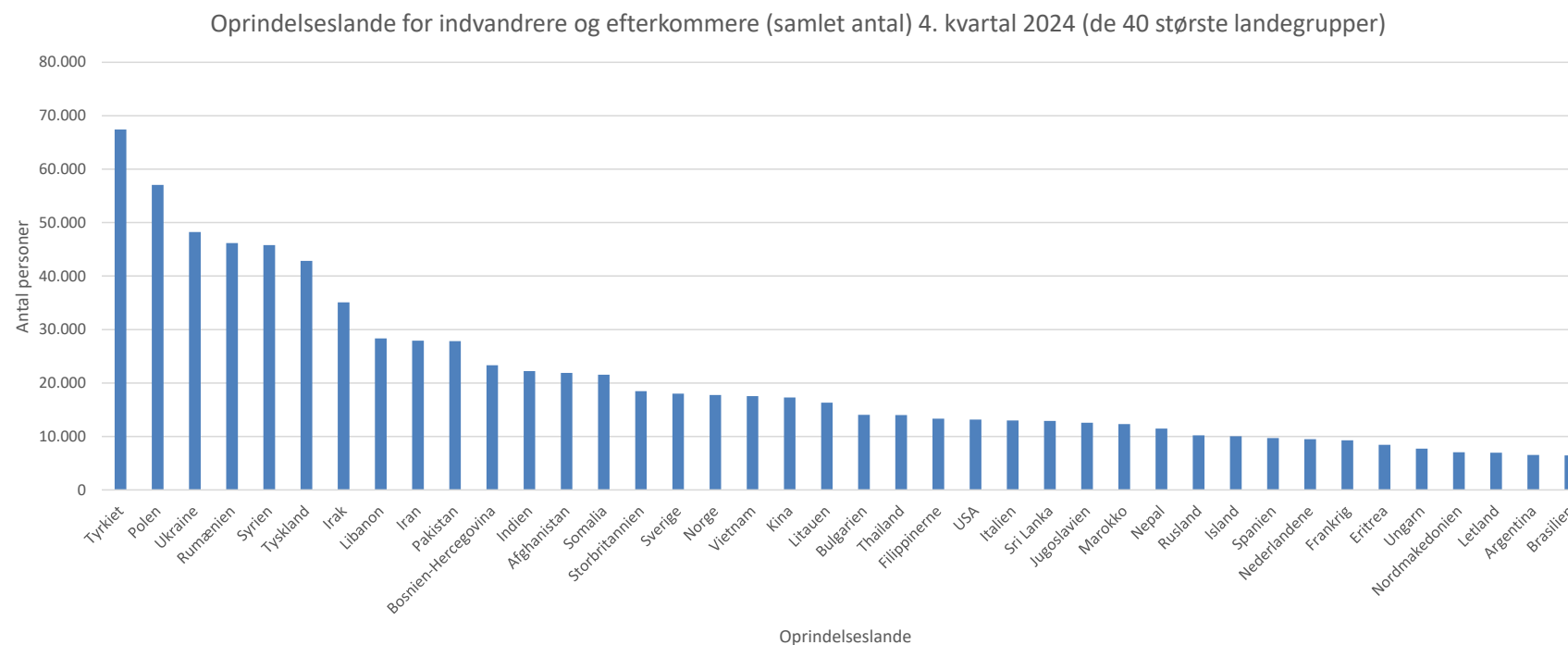
Figur 1: Udvikling i antal indvandrere og efterkommere i Danmark

Kilde: Danmarks Statistik, KMSTA002 og FUV

Rapport-bidrag

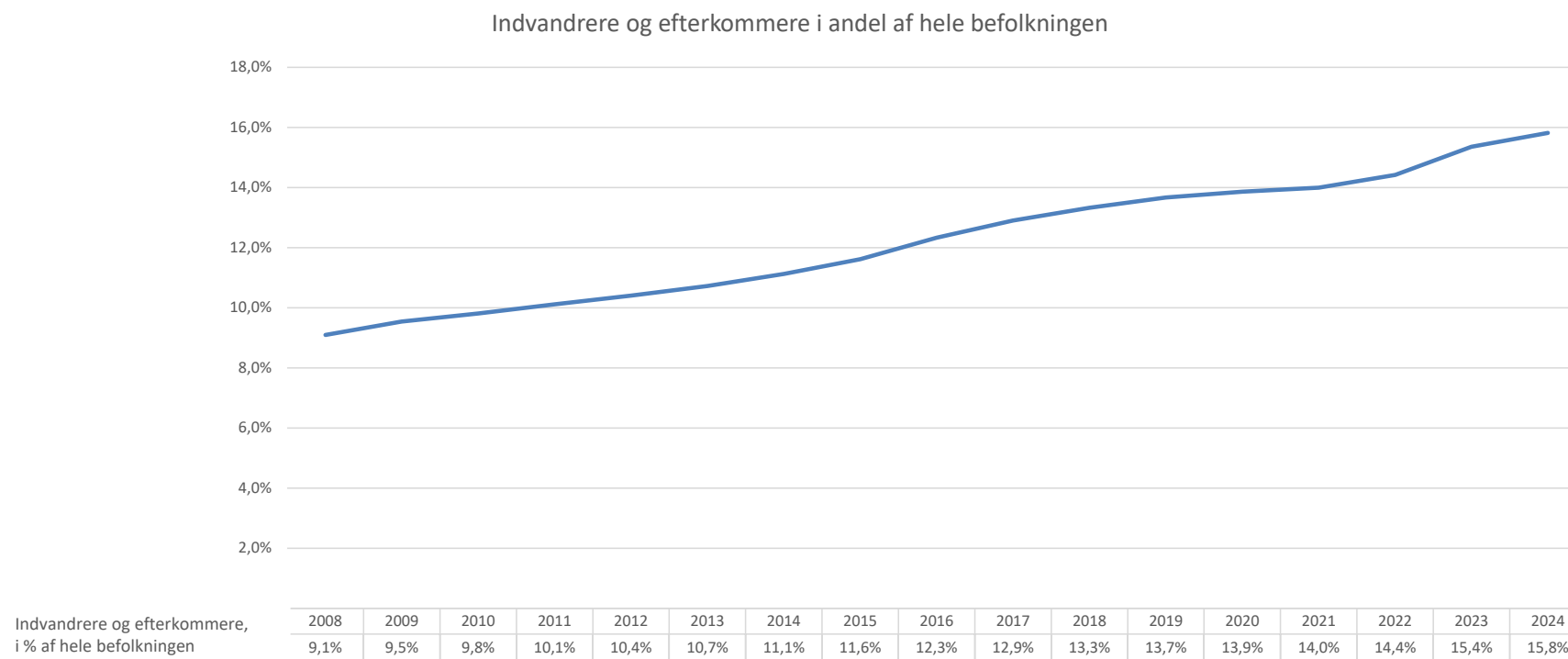
Figur 2: Oprindelseslande ud over Danmark 2024

Kilde: Danmarks Statistik, FOLK1C og FUV

Rapport-bidrag

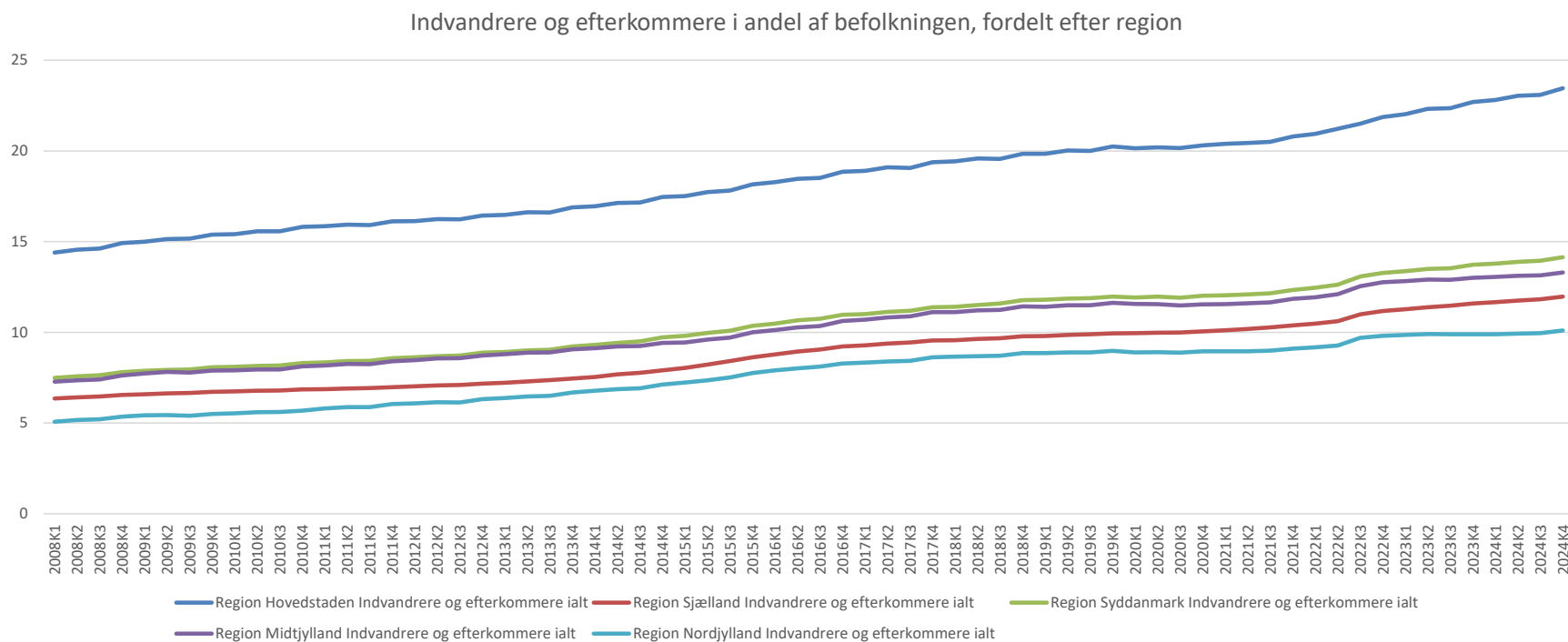
Figur 4: Udvikling i andel indvandrere og efterkommere i samfundet

Kilde: Danmarks Statistik, KMSTA002 og FUV

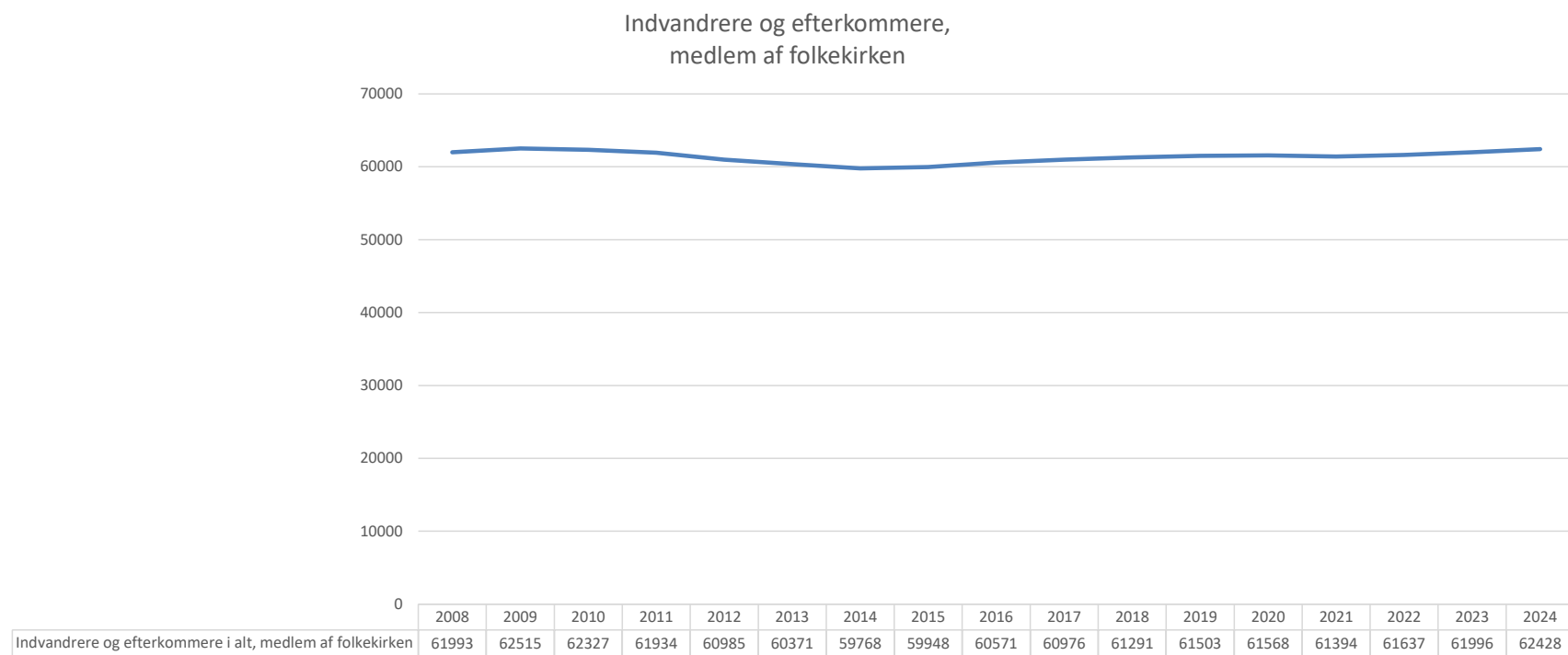
Rapport-bidrag

Figur 5: Indvandrere og efterkommere i andel af befolkningen, fordelt efter region

Rapport-bidrag

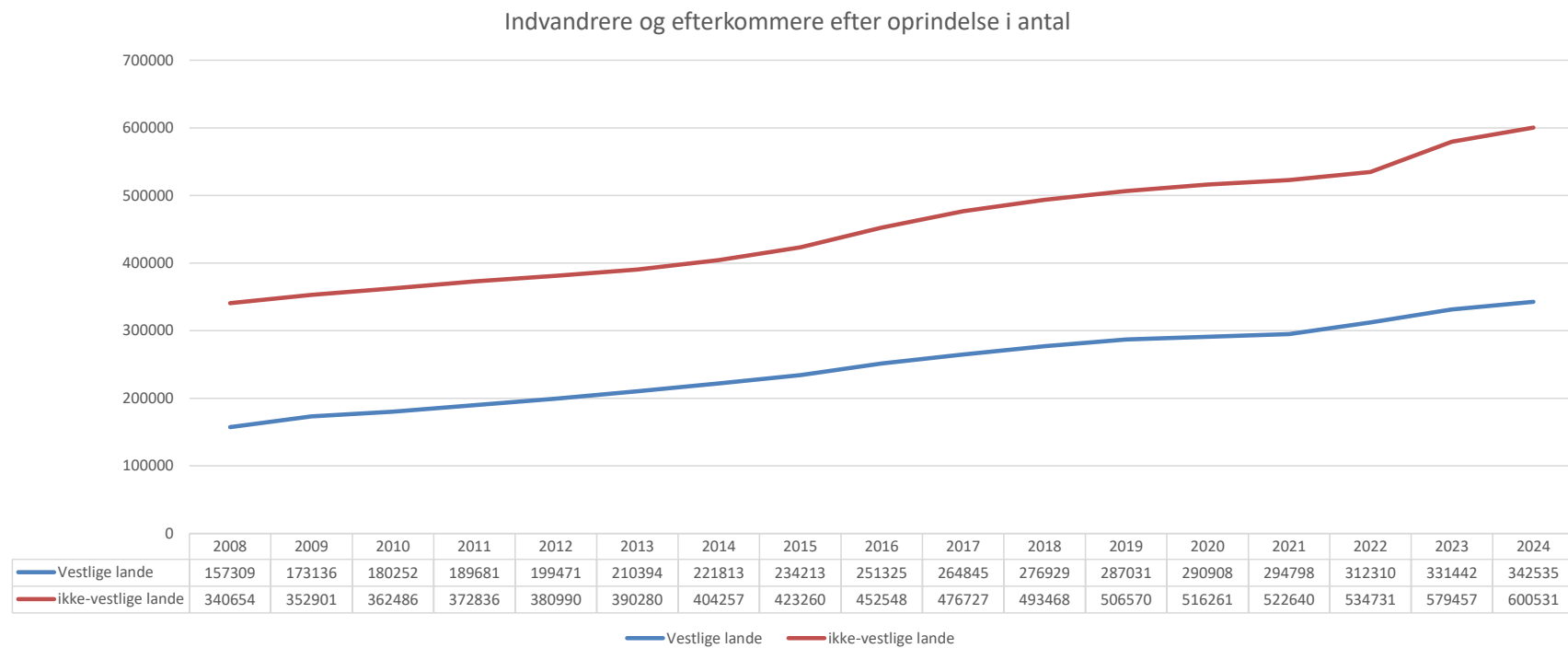
Figur 6: Udvikling i antal indvandrere og efterkommere i folkekirken

Kilde: Danmarks Statistik, KMSTA002 og FUV

Rapport-bidrag

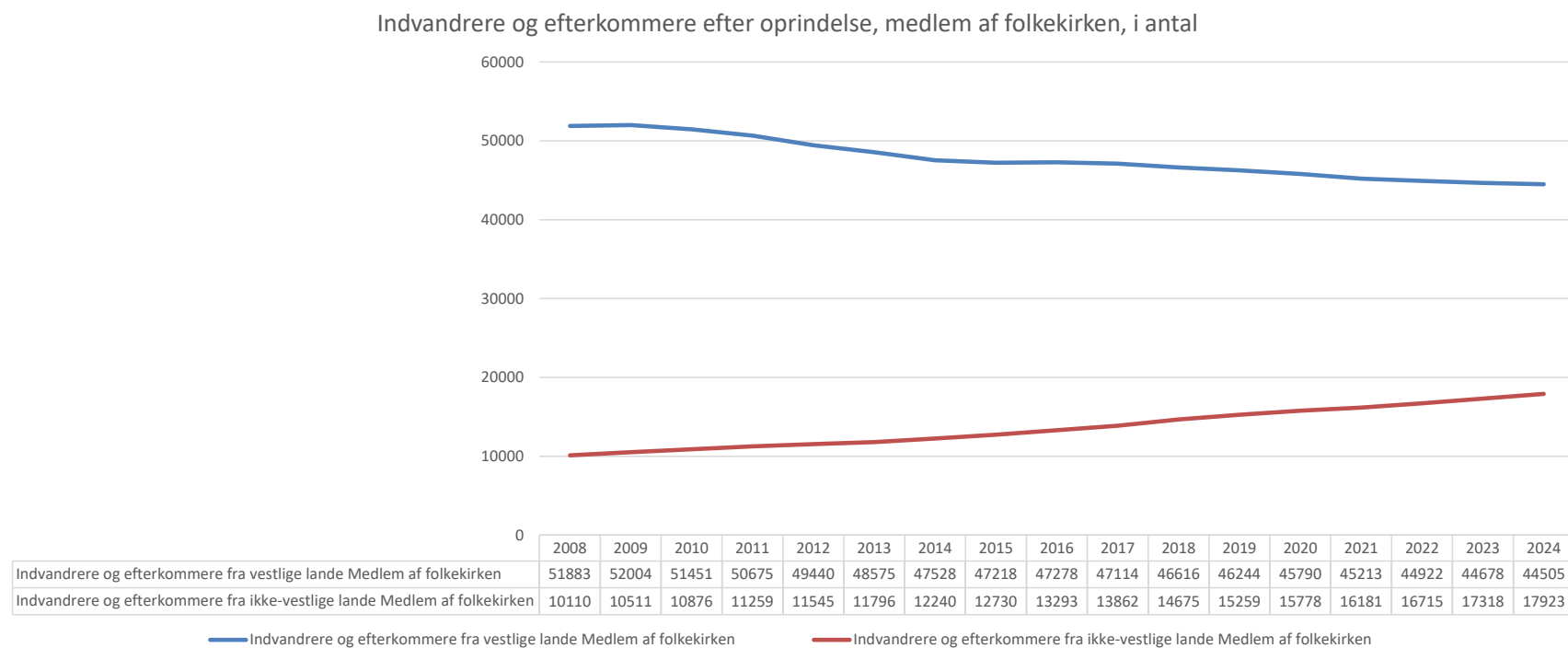
Figur 7: Indvandrere og efterkommere fordelt på vestlig og ikke-vestlig oprindelse

Kilde: Danmarks Statistik, KMSTA002 og FUV

Rapport-bidrag

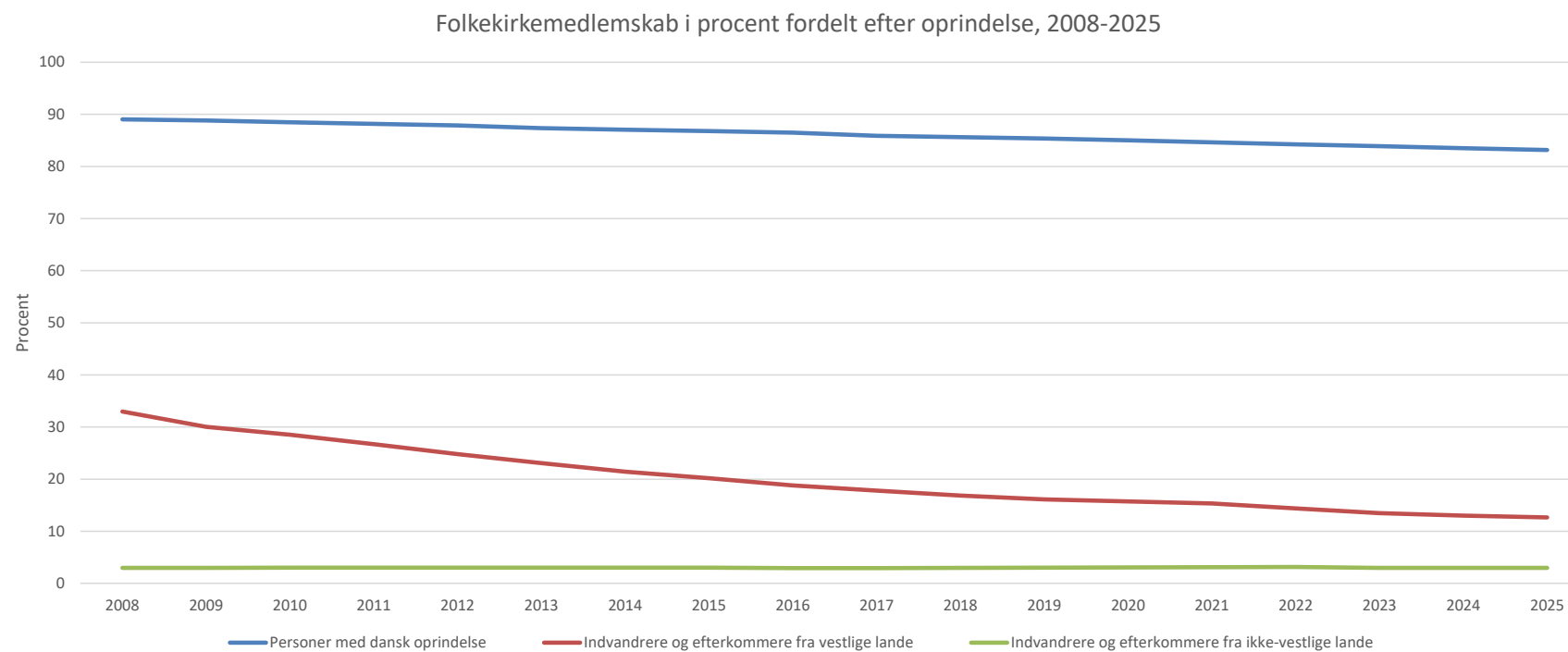
Figur 8: Indvandrere og efterkommere efter oprindelse, medlem af folkekirken, i antal

Kilde: Danmarks Statistik, KMSTA002 og FUV

Rapport-bidrag

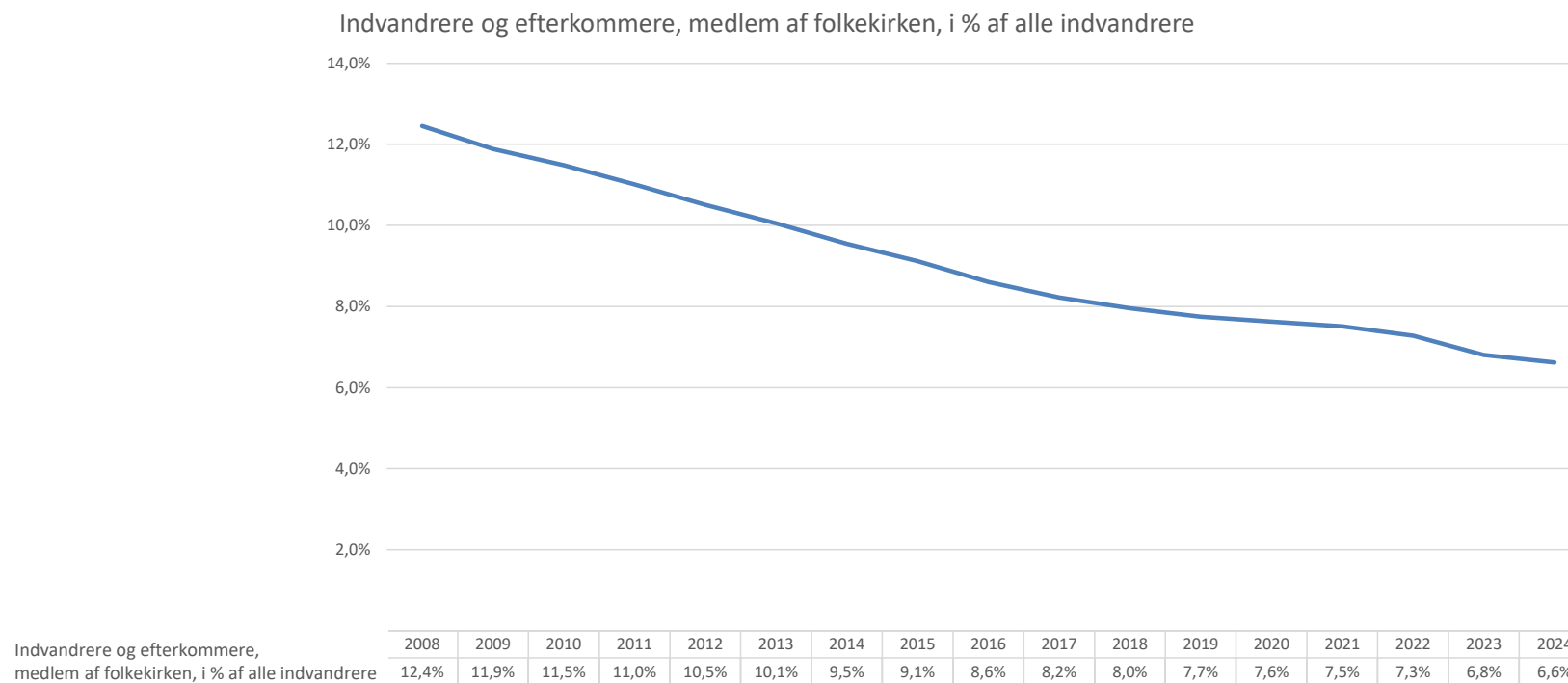
Figur 9: Folkekirkemedlemskab i procent fordelt efter oprindelse, 2008-2025

Kilde: Danmarks Statistik, KMSTA001 og FUV.

Rapport-bidrag

Figur 10: Udvikling i andel af indvandrere og efterkommere, der er medlem af folkekirken

Kilde: Danmarks Statistik, KMSTA002 og FUV

Rapport-bidrag

Figur 11: Medlemsprocenter fordelt efter herkomst og oprindelse på stifts- og landsplan 2024

Stift	Samlede medlemsprocent	Personer med dansk oprindelse	Indvandrere fra vestlige indvandrere	Efterkommere fra vestlige lande	Indvandrere fra ikke-vestlige lande	Efterkommere fra ikke-vestlige lande
Hele landet	71,4	83,5	12,1	19,6	2,8	3,4
Københavns Stift	53,6	70,0	8,5	16,6	2,3	3,3
Helsingør Stift	63,0	78,1	12,3	18,2	2,4	2,5
Roskilde Stift	75,1	84,4	12,7	20,4	2,9	3,2
Lolland-Falsters Stift	78,3	86,1	15,6	18,1	3,3	4,4
Fyens Stift	76,7	86,6	15,2	22,1	2,8	3,1
Aalborg Stift	80,8	88,6	17,5	23,9	4,2	6,3
Viborg Stift	81,6	91,0	12,4	17,9	3,4	5,7
Aarhus Stift	74,5	85,5	11,7	21,6	3,1	3,7
Ribe Stift	80,3	91,1	12,9	21,0	2,9	5,1
Haderslev Stift	76,3	88,3	15,8	23,3	3,3	3,4

Kilde: FUV, <https://www.fkuv.dk/folkekirken-i-tal/medlemstal-herkomst>, tilgået 07-02-2025.

7. Bilag 2 – Udviklingen i religiøsitet i Danmark

Figur 12: Religiøse tilhørsforhold (befolkningen)

Tilhører du et andet trossamfund ud over folkekirken?	Generation Z -23 år	Generation millennium 24-39 år	Generation X 40-55 år	Generation Jensen 56-65 år	68'erne 66-74 år	Den tyste generation 75-	Total
Jeg tilhører kun folkekirken	70,6 %	69,5 %	77,2 %	79,8 %	82,8 %	87,3 %	77,7 % (3059)
Jeg tilhører også et andet trossamfund	4,7 %	4,1 %	1,6 %	1,6 %	1,1 %	1,2 %	2,2 % (86)
Jeg tilhører kun et andet trossamfund	7,5 %	6,9 %	4,6 %	3,7 %	2,4 %	2,6 %	4,5 % (177)
Jeg tilhører ikke noget trossamfund	17,3 %	19,5 %	16,6 %	14,8 %	13,7 %	8,9 %	15,6 % (615)
Total	100 %	100 %	100 %	100 %	100 %	100 %	100 %

Note 1: N = 3.937, missing = 172. Totale antal i parentes. $p \leq .001$. Uden vægt.

Kilde: Poulsen, Jais, Astrid Krabbe Trolle, Maiken Friischman Larsen og Bjarke Schønswandt Mortensen: *Religiøsitet og forholdet til folkekirken 2020 – Bog 1 – Kvantitative studier*, Folkekirkens Uddannelses- og Videnscenter, København 2021, s. 87.

Figur 13: Sogne med 50 % medlemskab eller mindre 2024

Sogn	Befolkning	Medlemsprocent	Sogn	Befolkning	Medlemsprocent
9133 Tingbjerg (Københavns Kommune)	6508	15%	9190 Valby Søndre (Københavns Kommune)	28993	45%
9093 Vollsmose (Odense Kommune)	8873	25%	9116 Simon Peters (Kolding Kommune)	7278	45%
9097 Gellerup (Aarhus Kommune)	9252	25%	7090 Solvang (Københavns Kommune)	12611	45%
9071 Haralds (Gladsaxe Kommune)	4162	30%	8130 Tilst (Aarhus Kommune)	11128	46%
9084 Brøndby Strand (Brøndby Kommune)	14136	30%	7062 Kapernaums (Københavns Kommune)	10758	46%
7070 Husumvold (Københavns Kommune)	9787	31%	7011 Bethlehem (Københavns Kommune)	2950	46%
7152 Høje Tåstrup (Høje-Taastrup Kommune)	15202	34%	7061 Ansgarkirkens (Københavns Kommune)	10090	47%
9096 Ravnsbjerg (Aarhus Kommune)	8818	39%	7155 Herstedvester (Albertslund Kommune)	8438	47%
7151 Ishøj (Ishøj Kommune)	22798	39%	7135 Herlev (Herlev Kommune)	6091	48%
9182 Bellahøj-Utterslev (Københavns Kommune)	14089	40%	7027 Vigerslev (Københavns Kommune)	7734	48%
9161 Blågårdens (Københavns Kommune)	11838	41%	7084 Sundby (Københavns Kommune)	19735	48%
7380 Freerslev (Faxe Kommune)	254	42%	7134 Mørkhøj (Gladsaxe Kommune)	10516	48%
7066 Lundehus (Københavns Kommune)	7229	42%	7054 Aldersro (Københavns Kommune)	8576	49%
7063 Tagensbo (Københavns Kommune)	8325	43%	9083 Hedehusene (Høje-Taastrup Kommune)	11113	49%
7064 Bispebjerg (Københavns Kommune)	10584	43%	7051 Sankt Stefans (Københavns Kommune)	12710	49%
7053 Kingo-Samuel (Københavns Kommune)	21835	43%	9115 Nygårds (Brøndby Kommune)	6463	50%
7080 Islands Brygges (Københavns Kommune)	41612	44%	7002 Helligånds (Københavns Kommune)	5766	50%
9165 Sydhavn (Københavns Kommune)	32967	44%	9169 Simeon-Sankt Johannes (Københavns Kommune)	18840	50%
9090 Helligånds (Aarhus Kommune)	9298	44%			
9134 Opstandelseskirkens (Albertslund Kommune)	9436	45%			

I alt 38 sogne i 12 provstier
28 yderligere sogne ligger inden for 5 %

Kilde: Danmarks Statistik, KM1 og FUV

8. Bilag 3 – Indvandreres tilknytning til folkekirken

Tabel 1: Kollektive identiteter som baggrund for indvandreres tilhør til folkekirken

Kollektiv identitet	Citat
Familien – et familiært fællesskab af personer, som man er knyttet til via slægt eller socialisering. Her er folkekirkerelationen knyttet til familiesfæren.	"Vi kommer, når der er noget med børn. Nu er jeg inviteret til jubilæum for børn, der er døbt. Det kunne jeg godt tænke mig, det er hyggeligt ifm. børn, at man ikke bare kommer alene med sit barn, for jeg følte, jeg forstyrrede det – det var en dårlig oplevelse, har nævnt det for [præst]. Jubilæet er godt, fordi min søn får en oplevelse omkring fællesskabet, andre børn. [...] Det gør også mig glad at se ham have det godt og nyde oplevelsen, at høre salmesang og børnehistorier [...]" – Indvandrer fra Sydsudan, medlem, opr. presbyterianer
Nationen – den identitetsmæssige sammenkobling af nation, stat, kirke og det at være en del af det danske folk.	"Der er så meget, folkekirken har. Det kan godt være svært. Man kommer ikke bare ind i en kirke i folkekirken og ser det og forstår det. Der er mange små elementer, der har betydning. Døbefonten, kunsten bag alteret og mange flere - det er der ikke så meget tilbage i mit land. Det sætter jeg stor pris på. Derhjemme har det ikke det kunstneriske udtryk, som det får i folkekirken. Alle de her elementer, som fx hvor prædikestolen er, hvor orglet er osv. Alt det har betydning, og jeg har undersøgt, præcis hvorfor det er sådan." – Indvandrer fra Nigeria, medlem, opr. Lutheraner
Kristendommen – det fællesskab, som kristendommen skaber i kraft af den trosmæssige samhørighed og de kristne grundværdier.	"Jeg synes det er så dejligt og tillidsfuldt. Jeg tror, at Gud stoler på os. Det kan jeg mærke i folkekirken – der er den tillid. Du har ikke al den stress. Hvis du føler, at noget er galt – at du har gjort noget forkert – kan du tale med præsten – gå en tur. Når man kommer i kirken er det rart." [overs.] – Indvandrer fra Ukraine, ikke medlem, opr. ortodoks og katolsk
Samfundsstrukturen – de samfundsmæssige strukturer individet er indlejret i og som rammesætter folkekirken som institution.	"Jeg kan godt lide, at folkekirken vil være der for alle. Den holdning eller det ønske at være der for alle." – Indvandrer fra Tyskland, medlem, opr. lutheraner
Lokalsamfundet – består af konkrete ansigt-til-ansigt-relationer i lokalsamfundet og kan også være en abstrakt identitet, hvor fællesskabet bygger på forestillingen om, at man er en homogen gruppe med noget til fælles.	"Det er ikke sådan, at jeg savner det [andet liturgiske udtryk] så meget, at jeg vil flytte til et andet sted eller tage til en anden kirke, jeg er lokalpatriot. Vil støtte kirken her hvor jeg bor, tage til arrangementer her, støtte kirken her. Og der er mange ting, jeg sætter pris på her. Jeg går ind for at være trofast her. Det sogn jeg bor i det dækker mine behov for et åndeligt liv eller et praktisk kirkelig liv. Hvis jeg drager til en nabokirke - to tre gange pr. år - det gør jeg også, min kone og jeg. Vi har også mennesker vi kender i folkekirken. Vi kender folk her i sognet. Det er vores hjem, vores sted kirkeligt set." – Indvandrer fra Norge, medlem, opr. lutheraner

Kilde: Evaluerings- og Udviklingskonsulent Jais Poulsens analyser (pt. ikke udgivet)

